

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115209999
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115209999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej v spore žalobkyne: W. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., D. č. XXX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Eva Hlaváčová, s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 36862428 proti žalovanej: W. T., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., B. č. XXX, zastúpená Mgr. Róbert Schronk, advokát so sídlom Nitra, Štúrova 37, o vydanie nehnuteľností, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/205/2015- 172 zo dňa 21. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka. Poukázal na žalobu žalobcov, ktorou sa žalobkyňa domáhala vydania nehnuteľností (bytu a pozemkov) zapísaných na LV č. XXXX pre kat. územie T., na LV č. XXXX, pre kat. územie Y., LV č. XXXX pre kat. územie E. G., LV č. XXXX pre kat. územie E. G., LV č. XXXX pre kat. územie E. G., LV č. XXXX pre kat. územie E. G. a LV č. XXXX pre kat. územie E. G..Tieto nehnuteľnosti ako darkyňa previedla na žalovanú ako obdarovanú, na základe darovacej zmluvy - notárskej zápisnice N117/2001, Nz 20046/2011, NCRIs 20572/2011. Žalobu odôvodnila tým, že do času darovania predmetných nehnuteľností boli ich vzájomné vzťahy normálne, až nadštandardné. V rámci darovania predmetných nehnuteľností žalovaná prisľúbila, že poskytne žalobkyňi všestrannú pomoc v starobe a chorobe, na ktorú je žalobkyňa odkázaná. Taktiež žalovaná prisľúbila, že bez jej vedomia nepreviedie predmetnej nehnuteľnosti na tretie osoby. Uviedla, že od času, odkedy žalovaná nadobudla predmetné nehnuteľnosti sa o žalobkyňu absolútne nestará, neprejavuje o ňu dlhodobý záujem, neposkytuje jej žiadnu pomoc či opateru v starobe a chorobe. V minulom roku navyše zistila, že žalovaná previedla majetok na tretie osoby.

1.2 Súd prvej inštancie poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého vyplynulo, že na základe notárskej zápisnice č.k. N 117/2011, Nz 20046/2011 zo dňa 01.06.2011 žalobkyňa prostredníctvom darovacej zmluvy darovala žalovanej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území E., obec E., LV č. XXXX, pričom išlo o jednoizbový byt, súp. č. XXX nachádzajúci sa na parcele č.XXX, vchod číslo 1, X poschodie, byt číslo XX. K tejto nehnuteľnosti bolo zriadené vecné bremeno v prospech darcu, ktoré spočíva v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľností. Predmetnou darovacou zmluvou boli

žalovanej darované aj nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Y., obec E., okres E., a to parcely registra E zapísané na LV č. XXXX; nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území E. G., obec E. G., zapísané v liste vlastníctva číslo XXX ; nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, parcely registra „C“, nehnuteľnosti nachádzajúce sa na LV č. XXXX - parcely registra „C“, nehnuteľnosti zapísané na LV číslo XXXX , parcely registra „E“ . Predmetom darovania boli aj nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva XXXX a XXXX, ktorých vydania sa však žalobkyňa nedomáhala. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobkyňa vyzvala žalovanú listom zo dňa 15.07.2013 o vrátenie časti daru, dôvodiac ústnou dohodou ako podmienky darovacej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaná mala žalobkyni pomáhať pri riešení súdnych sporov, ktoré sa vedú proti jej osobe, a nedodržania dohody, že sa budú o ňu starať a zabezpečia jej bezstarostné dožitie. Z ďalšej výzvy o navrátenie daru zo dňa 17.12.2013 vyplynulo, že žalobkyňa vyzývala žalovanú na vrátenie daru, nakoľko dar zneužila na svoje obohatenie, na svoje súkromné účely, nestará sa o ňu, nejaví o ňu záujem tak, ako je to v zákone uvedené, hucká jej syna ako aj mladšieho syna proti nej, ohovára ich, zneužíva jej dar za účelom získať zisk.

1.3 Súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenia žalobkyne, ktorá v rámci jej výpovede uviedla, že predmetnú nehnuteľnosť žiadala vrátiť z dôvodu, že žalovaná nebola u nej od roku 2012, neprejavila o ňu žiadny záujem, či už osobný alebo telefonický, ani sa nepýtala na jej zdravotný stav, negratulovali jej ani k jubilejným narodeninám. Žalobkyňa ďalej doplnila, že k vráteniu daru ju viedlo aj to, že ona nemá z čoho žiť, živorí. Hlavným dôvodom však bola skutočnosť, že v roku 2013 našli na internete, že spoločnosť Morfóne s.r.o., predáva jej byt a ešte 2 nehnuteľnosti. Tieto skutočnosti uvádzané žalobkyňou podľa nej boli hlavným dôvodom na vrátenie daru. Súd poukázal na to, že žalobkyňa prvou výzvou žiadala vrátiť len jednoizbový byt a druhou výzvou žiadala vrátiť všetky nehnuteľnosti. Žalobkyňou navrhnutí svedkovia syn L. T. a neteť W. K. podľa názoru súdu prvej inštancie v konaní neuviedli také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalovaná sa voči žalobkyni alebo jej členom rodiny nesprávala v súlade so zásadami slušnosti a poctivosti, pričom nejde o akékoľvek nevhodné chovanie alebo iba o obyčajný nevďak, ale ide o také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Zdôraznil, že obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o sústavné porušovanie a to, či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne (za takýto prípad nepovažuje súdna prax to, že obdarovaný opomenul životné jubileum darcu R 88/1998). Súd ďalej uviedol, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by zo strany žalovanej došlo k nevhodnému správaniu, k hádkam, sama žalobkyňa uviedla, že jediný problém vidí v tom, že došlo k darovaniu nehnuteľností. V tomto smere poukázal súd na skutočnosť, že za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať, napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe alebo ako bolo vyššie uvedené nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí (R 31/1999), preto dôvody uvádzané žalobkyňou neopodstatňujú dôvodnosť podanej žaloby. Súd prvej inštancie dodal, že v konaní neboli preukázané ani skutočnosti, že by žalobkyňa potrebovala starostlivosť, prípadne že by jej starostlivosť nebola poskytnutá, keďže podľa svojho vyjadrenia je schopná sa sama postarať o seba aj v súčasnej dobe, sama si ide nakúpiť, k lekárovi ide sama alebo so svojím synom L. Konštatoval, že nezáujem žalovanej spočívajúci v nenavštevovaní žalobkyni je síce porušením zaužívaných pravidiel morálky avšak nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov. Na základe uvedeného žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.4 V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že ak darca uplatní svoje právo na vrátenie daru a sú naplnené zákonné podmienky pre vrátenie daru, zanikne právny vzťah z darovania priamo zo zákona a to dňom kedy bola výzva doručená obdarovanému. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom daru je nehnuteľnosť a žalovaná odmietla darovateľke - žalobkyni nehnuteľnosť dobrovoľne vydať a prepísať v katastri nehnuteľností, súd prvej inštancie dôvodil, že žalobkyňa sa mala na súde domáhať žalobou o určenie vlastníckeho práva k daru, a to z dôvodu, že určovací výrok súdu je podkladom pre ďalší zápis vlastníckeho práva darcu k daru príslušnou správou do katastra nehnuteľností. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Nitra, č.k. 25Co/322/2017 zo dňa 08.08.2018, č.k. 6Co/169/2017 zo dňa 18.04.2018, Krajský súd Banská Bystrica , č.k. 14Co/415/2016 zo dňa 28.03.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, súd priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa, ktorá žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie. Namietala, že súd pri rozhodovaní neaplikoval dôsledne judikatúru (rozhodnutie NS SR 3Cdo/191/1996), v zmysle ktorej medzi dôvody na právo darcu domáhať sa vrátenia daru nepatrí iba nevhodné správanie, ale aj

neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi, alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu. Sama žalobkyňa na pojednávaní jasne uviedla, že žalovaná na seba v rámci darovania prevzala záväzok, že jej poskytne v starobe a chorobe potrebnú opateru a pomoc, ktorú jej žalovaná ako povinná neposkytuje dlhodobo a sústavne. Poukázala na to, že túto skutočnosť potvrdili aj svedok L. T. a svedkyňa K., ktorí sa súčasne zhodli aj v tom, že žalovaná nenavštevuje žalobkyňu a ani jej neposkytuje potrebnú pomoc v starobe a chorobe. Poukázala na to, že súd sa vôbec nevysporiadal ani s tou otázkou, že žalovaná nepoprela tvrdenie svedkyne o existencii záväzku pomoci a opatery pre žalobkyňu a ani s tým, že žalovaná plnenie svojho záväzku žiadnym spôsobom nepreukázala. Súd vôbec nezohľadnil, či je v súlade s dobrými mravmi a morálkou, že iní ľudia musia plniť záväzok žalovanej voči žalobkyni. Žalobkyňa tiež poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie odignoroval, že žalovaná sa snažila previesť vlastnícke právo k bytu na firmu MORFONE s.r.o a tým hanebne vylúčiť žalobkyňu z užívania tohto bytu. Ďalej argumentovala, že napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, pričom ide o rozhodnutie, ktoré ignoruje vykonané dokazovanie, resp. ho akceptuje len čiastočne a v prospech jednej strany. Žalobkyňa namietla aj postup súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrhy na doplnenie odkazovania oboch strán sporu, hoci z dokazovania vyplynula potreba ich vykonania ako reakcia na svedecké výpovede L. T., W. K., čo mohlo dôslednejšie objasniť skutkový stav veci. Ako ďalší z dôvodov zamietnutia žaloby súd uviedol, že žalobkyňa sa mala domáhať určenia vlastníckeho práva a nie vydanie daru, ktorého predmetom je nehnuteľnosť. V tomto smere žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/92/2017, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorého predmetom bolo vydanie spoluvlastníckeho podielu na darovaných nehnuteľnostiach. Z tohto dôvodu žalobkyňa nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie ohľadom formulácie petitu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyni nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní podanom žalobkyňou, preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vec po právnej stránke správne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok aj podrobne a v dostatočnej miere po skutkovej i právnej stránke odôvodnil.

8. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu, alebo k členom jeho rodiny, tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

9. Občiansky zákonník (ďalej len OZ) pozná dva osobitné spôsoby zániku vzťahu z darovacej zmluvy (okrem všeobecných dôvodov zániku záväzkoprávneho vzťahu podľa ust. § 559 a nasl. OZ). Ide o jednostranný prejav vôle obdarovaného vrátiť predmet daru pre vady, na ktoré ho darca neupozornil (§ 629 OZ) a o jednostranný právny úkon darcu, ktorým sa domáha vrátenia daru (§ 630 OZ). Darcovi vzniká právo domáhať sa vrátenia daru ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Ak darca uplatní toto právo, právny vzťah z darovania zanikne okamihom, keď dôjde prejav jeho vôle obdarovanému. Týmto okamihom sa obnoví pôvodný stav a

obdarovanému vznikne povinnosť vydať predmet daru darcovi. Prejav vôle, ktorým darca požaduje vrátiť predmet daru za splnenia podmienok § 630 OZ, možno urobiť v akejkoľvek forme. To platí aj v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v takom jeho správaní, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, ktoré však v dôsledku svojho trvania, priebehu a pôsobenia na darcu, alebo členov jeho rodiny nadobudne povahu hrubého porušenia dobrých mravov. Takýmto kvalifikovaným porušením dobrých mravov je napr. fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci. K uvedenému správaniu obdarovaného môže dôjsť v akomkoľvek časovom odstupe od uzavretia darovacej zmluvy. Právo domáhať sa vrátenia daru je osobným právom darcu, ktoré jeho smrťou zaniká (§ 579 ods. 2 OZ).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa od žalovanej domáhala vydania daru - nehnuteľností špecifikovaných v žalobe (bytu a pozemkov), ktoré písomne uzavretou darovacou zmluvou spísanou v notárskej zápisnici č.k. N 117/2011, Nz 20046/2011 zo dňa 01.06.2011 darovala žalovanej (neveste). Žalobkyňa celkovo dvakrát jednostranným právnym úkonom požiadala žalovanú o vydanie daru, dôvodiac ústnou dohodou ako podmienky darovacej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaná mala žalobkyni pomáhať pri riešení súdnych sporov, ktoré sa vedú proti jej osobe a zároveň nedodržania dohody, podľa ktorej sa o ňu žalovaná mala starať a zabezpečiť jej bezstarostné dožitie. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní žalobkyňa vôbec nepreukázala hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil. Z výpovedí žalobkyne na pojednávaniach bezpochyby vyplynulo, že sa so žalovanou nehádali, navštevovali sa aj po darovaní nehnuteľností v roku 2011 a ešte v roku 2012 boli spolu v telefonickom kontakte, až následne došlo k zhoršeniu vzťahov, lebo nevesta (žalovaná) jej odkázala, že ju nechce vidieť. Žalovaná s jej synom ju viac nenavštevovali. Odvolací súd uvádza, že len samotná skutočnosť, že obdarovaná osoba nie je viac v pravidelnom alebo žiadnom kontakte s darcom ešte nepredstavuje porušenie dobrých mravov. Argumentáciu žalobkyne v konaní, ako aj v odvolaní spočívajúcu v tom, že žalovaná jej neposkytovala potrebnú opateru v starobe a chorobe, považoval odvolací súd tiež za nedôvodnú. Žalobkyňa v rámci svojej výpovede uviedla, že v roku 2011, 2012 a až do roku 2013 sa nemusel o ňu nikto starať, sama si chodila na nákupy aj k lekárovi. Následne dodala, že ani v súčasnosti nepotrebuje celodennú starostlivosť, iba užíva lieky. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobkyňa nikdy nekontaktovala žalovanú s prosbou o pomoc, rovnako ani žalovaná v období rokov 2012- 2013 nekontaktovala žalobkyňu. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že žalobkyňa podľa jej vyjadrenia až do roku 2013 nepotrebovala žiadnu pomoc a v júli 2013 zaslala žalovanej list o vrátenie daru, v ktorom okrem iného uviedla, že nedodržali sľub, podľa ktorého sa o ňu mali starať a zabezpečiť jej bezstarostné dožitie. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala žiadnym spôsobom, akú starostlivosť jej žalovaná neposkytla a ani skutočnosť, že by ju žiadala o pomoc či opateru.

11. Žalobkyňa tiež namietala, že súd prvej inštancie dostatočne nevyhodnotil výpovede svedkov L. T. a svedkyne K., ktorí potvrdili, že žalovaná nenavštevuje žalobkyňu. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru pri posúdení, že ani z výpovedí svedkov nebolo preukázané, že by sa žalovaná dopustila voči žalobkyni hrubého porušenia dobrých mravov. S poukazom na vyššie uvedené, len samotné nenavštevovanie žalobkyne ako darcu, ktorá v uvedenom čase ani nebola odkázaná na pomoc a opateru zo strany žalovanej a ani o ňu nikdy nežiadala, nemožno ustáliť ako porušenie dobrých mravov značnej intenzity. Je možné konštatovať nevhodné správanie sa obdarovanej vo vzťahu k daryni, kde by prináležala vďačnosť a záujem o osobu darkyne, avšak nemožno hovoriť o nejakom hrubom a urážlivom správaní, ktoré by predstavovalo hrubé porušenie dobrých mravov.

12. Rovnako odvolací súd nevidel ako dôvod na vrátenie daru ani skutočnosť, že došlo pôvodne k prevodu nehnuteľnosti - bytu, v ktorom žije žalobkyňa na spoločnosť Morfone s.r.o., ktorú žalovaná vysvetlila tým, že malo ísť o dočasné riešenie, a keď zistila, že boli s manželom podvedení, sami podali trestné oznámenie a byt im bol následne vrátený. Je zrejmé, že nešlo o taký úmysel zo strany žalovanej, ktorým by chcela poškodiť žalobkyňu a pripraviť ju o bývanie, navyše keď žalobkyňa má v predmetnej nehnuteľnosti zriadené v jej prospech vecné bremeno doživotného práva bývania. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu, vzťahy medzi žalobkyňou a žalovanou nie sú síce harmonické, avšak nie je ani možné považovať správanie žalovanej za také, ktoré by odôvodňovalo postup podľa ust. § 630 Občianskeho zákonníka.

13. Žalobkyňa namietla aj postup súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrhy na doplnenie dokazovania, a to ďalším výsluchom žalobkyne. Odvolací súd ani túto námietku nepovažuje za dôvodnú, pretože žalobkyňa bola vypočutá na dvoch pojednávaniach, a keď mala záujem vyjadriť sa k výsluchu svedkyne W. K., mohla sa dostaviť na pojednávanie dňa 23.10.2018, na ktorom právny zástupca ospravedlnil jej neúčast'. Je potrebné poukázať na to, že civilný proces je riadený koncentračnou zásadou a aj výsluch strany sporu je jedným z dôkazných prostriedkov. V danom prípade bol tento dôkaz realizovaný, žalobkyňa bola vypočutá a zúčastnila sa aj na ďalšom nariadenom pojednávaní.

14. V neposlednom rade sa odvolací súd zaoberal aj formuláciou žalobného petitu, ktorý súd prvej inštancie považoval za nesprávny dôvodiac, že žalobkyňa sa v prípade nehnuteľnosti mala domáhať určenia vlastníckeho práva. V prejednávanej veci je predmetom vrátenia daru nehnuteľnosť. Ak využije darca právo na vrátenie daru podľa § 630 OZ, zaniká darovací vzťah okamžikom, kedy jeho prejav vôle došiel k obdarovanému. Týmto okamžikom sa obnovujú pôvodné právne vzťahy. Pri voľbe formy, ktorou sa darca cestou súdu môže domáhať reštitúcie pôvodného stavu, je treba vychádzať z konkrétnej situácie. Ak ide o nehnuteľnosť, je možné v prípade keď obdarovaný ďalej s nehnuteľnosťou disponuje, užíva ju, podať žalobu na vypratanie veci. Ak obdarovaný už predmetnú nehnuteľnosť vypratá a ani je neužíva, svedčí v takomto prípade darcovi naliehavý právny záujem domáhať sa určenia, že je vlastníkom darovanej nehnuteľnosti. V danom prípade je nepochybné, že v prípade nehnuteľnosti - bytu, tento užíva práve žalobkyňa ako darca a nie žalovaná. Žalobkyňa sa teda mala domáhať určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k predmetnému bytu a rovnako v prípade ostatných nehnuteľností - pozemkov, ak tieto žalovaná neužíva. V prípade, že by ich užívala, žalobkyňa mala žalobu o vypratanie nehnuteľnosti. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa okrem toho, že v konaní nepreukázala zákonné dôvody na vrátenie daru, žalovala nesprávne o vydanie daru, keďže išlo o nehnuteľné veci.

15. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobkyne za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).